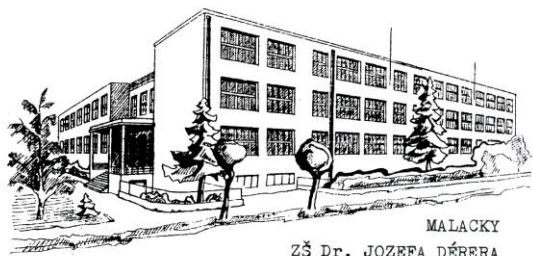

Dereerka

...čítanie pod školskú lavicu
č. 2 december 2012

Náš predvianočný čas

Advent je predvianočné obdobie, dvadsaťštyri dní pred Vianocami. Čas čakania, nádejí. Vianoce sa začínajú Štedrým dňom s východom prvej hviezdy. Vtedy si všetci spoločne sadáme k sviatočne prestretému stolu. Posledné dni prežívame v očakávaní, netrepežliví. Preto je lepšie, ak svoju myseľ zamestnáme, upriamime pozornosť na čosi, čo nám prinesie radosť i poučenie. A tak sme ten predvianočný čas využili aj my.

Šiestaci a niektorí siedmaci sa predvianočne naladili vo sviatočne odetej Viedni, viacerí rozprávko vo divadelných predstaveniach, veselo bolo i na Mikuláša, štvrtáci ozdobovali medovníčky, v triedach sa skvela vianočná výzdoba - a všetci prežili príjemné predpoludnie v posledný školský deň v kalendárnom roku 2012.

Tak ako to vlastne bolo? Prečítajte si v našom školskom časopise!

Na Svätého Mikuláša

Hore briežkom, dolu briežkom,
zapadajú sane sniežkom.

Na nich svätý Mikuláš,
pri ňom anjel, z neba stráž.

Deti hľadajú do oblôčka,
nedočakávajú očká.

Dobrý strýčku Mikuláš,
pre všetkých dost' darov máš?

Na koho to tie deti vyčkávajú? Koho to vyzerajú? Mikuláša. Ten patrí medzi najpopulárnejších svätých. Uctievali si ho v celej cirkvi, ale zvlášť v Rusku. Napriek jeho popularite nevieme veľa o jeho skutočnom živote. Narodil sa niekedy okolo r. 270, pravdepodobne v Patare, na južnom pobreží Malej Ázie. Už v mladosti bol povestný pre svoju dobročinnosť, ktorá ešte vzrástla, keď sa stal biskupom v meste Mýre /terajšia obec Dembre v južnom Turecku/. Z jeho životopisov je známa epizóda, ako dal nepozorovane v noci trom chudobným dievčatám peniaze na veno, aby sa mohli čestne vydať. Odtiaľ sa odvodzuje ľudový zvyk, že v noci pred sviatkom sv. Mikuláša sa dávajú deťom darčeky tak, aby nezbadali, kto im ich dáva.

Po škole kráčal Mikuláš v sprievode anjelikov i čertíc. Z tried sa ozýval spev, básničky, smiech. Deti čakala sladká odmena. Darčekom môžu byť aj sladkosti, no môže ním byť aj zážitok. Ten sa vyznačuje dlhšie trvajúcou chuťou. A veru - mikulášsky deň strávili niektorí žiaci našej školy nie celkom tradične. Tretiaci z 3. A a B sa vybrali do Bratislavy. Nadýchali sa predvianočnej atmosféry na trhoch v centre mesta. Potom zašli do Mestského divadla P. O. Hviezdoslava, kde sa pobavili na príbehu muflóna Ancijáša. Práve ten odchádza na svojom kamióne z domu, aby na potulkách svetom prežil mnohé zaujímavé dobrodružstvá. Deti zo 4. C a 3. C sa vybrali do vedecko-zábavného centra Atlantis Science Center v Bratislave. O ich zážitkoch sa viac dozviete na inej stránke nášho časopisu.

Na návšteve Viedne

23. novembra 2012 sa žiaci piateho, šiesteho a siedmeho ročníka vybrali na výlet do Viedne. Aj ja som bola medzi nimi. A aj mne sa tam veľmi páčilo.

Ráno sme nastúpili do dvoch autobusov a vydali sme sa na cestu. Cesta bola pokojná, bezproblémová. Minuli sme Bratislavu a približovali sme sa k cieľu našej cesty. Ja osobne som vo Viedni ešte nebola, a preto som bola každým kilometrom nedočkavejšia. Keď sme sa viezli ulicami Viedne, mnohým z nás sa otvárali oči úžasom. Viedeň je krásna! Obrovské mesto. Koče ťahané koňmi a budovy, ktoré vyzerali ako z doby kráľov. Mnohým sa ani nezmestili do objektívov fotoaparátov. Už bez autobusu a po vlastných sme sa presunuli pred Prírodovedné múzeum. Bolo rovnako krásne ako celá Viedeň. Zvonka zdobené množstvom detailov a sochami. Zvnútra bolo z prízemia vidieť až na strop najvyššieho poschodia. Klenuté stropy zdobené prenádhernými maľbami premyslenými do posledného detailu. Odložili sme si tašky, ktoré nám pani Murínová (sprievodkyňa exkurzie) zostala ochotne strážiť. A vydali sme sa na exkurziu. Bohužiaľ, ja aj s mojimi kamarátkami sme boli medzi prvými z tých, čo stratili prehľad o pohybe zvyšku skupinky. Našťastie sme rýchlo našli pani učiteľku Cvečkovú a o pár minút si už zvyšok skupinky našiel nás. Boli sme „zachránené“.

Pozreli sme si nástroje pravekých ľudí, ale aj ich kosti. Ďalšie nasledovali látky a materiály na výrobu napríklad odevov, používané vo vzdialenej, ale aj nedávnej minulosti. Presunuli sme sa ku kostrám dinosaurov a vypchatým zvieratám, ako inak - tiež z doby dinosaurov. Osobne som bola rada, že tieto živočíchy už nežijú. A potom kamene. Malý stromček aj kytica vytvorená len z ligotavých kameňov. Šperky zdobené diamantmi, rubínmi, smaragdami a inými, ale aj samotné kamene. Táto časť sa mi páčila najviac. Ale aj tak ľutujem môj mobil. Zažil fotografický šok. Jeden kameň tam bol približne taký vysoký ako ja. Zaujímavými boli tiež vypchaté vtáky, ktoré nasledovali hneď po kameňoch. Väčšina z nich patrila do skupiny dravcov. Potom sme videli žaby a hady v sklenených nádobách. Vypchatý krokodíl sa mi zdal menší, ako som si ho predstavovala. Pre mňa bolo však hlavné, že nebol živý. V ďalšej miestnosti boli osvetlené iba vitríny. Nedalo sa tam fotiť. Vo vysvietených vitrínach trónili pavúky a hmyz. Popri nich tam boli aj žraloky. Z tmy sme sa vrátili späť na svetlo. A to k fosíliám, morským živočíchom a rovnako morským, no rastlinám. Posledné sme pozorovali živočíchy pod mikroskopom. Tu sme skončili a pobrali sme sa späť na prízemie. Pre nás hlavnou atrakciou prízemie bol obchod so suvenírmi. Keď už každý aspoň raz prešiel celý obchod, všetci spolu sme sa presunuli pred budovu múzea a odtiaľ na vianočné trhy. Dostali sme čas na nákupy. Dievčatá zo 6. C odchytila televízia JOJ a nepochybujem, že boli aj v správach. Potom sme sa veselí a s odľahčenými peňaženkami zhromaždili na chodníku, kde sme zostali čakať na autobus. Autobus prišiel hodinu neskôr po dohodnutom čase pre piatkovú zápchu vo viedenskom centre. Kým sme prišli na odpočívadlo, bolo všetko v poriadku. Ale aj ten najlepší deň sa musí niečím pokaziť! Ja to poznám, a tak ma to neprekvapilo. A tak sa aj stalo. Takmer už na Slovensku sa autobus pred nami len tak - bez príčiny - pokazil. Ale bolo veselo. Chalani z našej triedy spievali. A tak sme si ani neuvedomili, že tam nestojíme desať minút, ale minimálne pol hodiny. Keď sme sa pohli z miesta, tak už neboli žiadne problémy. Dobrá nálada nás neopustila. V pohybujúcom sa autobuse sme sa nesmeli postaviť zo sedadiel. Pani učiteľka Cvečková sa síce snažila udržať nás na sedadlách - a celkom sa jej to darilo, ale čo by to bolo za výlet, keby všetci dodržiavali všetky pravidlá? A tak sa predsa našlo pár ľudí, ktorých tie pravidlá celkom nebrali. Po pol hodinke sme boli už v Bratislave. A tam bola aj moja konečná zastávka výletu do Viedne. Aj keď ostatní sa viezli až do Malaciek, ja som vystupovala už v Bratislave.

Ivana Dingová

Pred Prírodovedným múzeom vo Viedni

...aha - dinosaurus!

Mamut!

Sme v Afrike!

Voňavá, farebná, ligotavá - predvianočná nálada

Environmentálne u nás

Máme pozitívny vzťah k prírode. A všeličo o nej aj vieme. A radi sa o nej ešte viac dozvieme.

Šikovné rybičky zo 6. A sú jedným z viac ako päťdesiatich tímov z celého Slovenska, ktorí sa zapojili do súťaže Voda je život. Súboj 51 skupín žiakov v rámci Vodnej akadémie organizuje Daphne - Inštitút aplikovanej ekológie, ktorý dobre poznáme aj z projektu Voda je nielen náš život. Držíme palce 12 účastníkom z našej školy! Čo je ich úlohou? Odpovedať na otázky v testoch, navštíviť zaujímavé lokality v okolí mesta, pozorovať vodné toky a vodné plochy okolo Malaciek či vytvoriť napríklad model povodia.

V októbri sa decká z Déerky zúčastnili na projekte so zameraním na revitalizáciu, teda obnovu priestoru neďaleko mesta. Tri duby boli v minulosti veľmi navštevované. A snád' si tam Malačania opäť nájdu cestu. Peter Režný a Martin Haba zo 6. A spomenutú lokalitu už troška poznajú. Svoje poznanie spracovali v prezentácii - a stali sa víťazmi. Obaja získali MP3 prehrávače. Možno si do nich stiahnu i trilkovanie dajakého vtáčika.

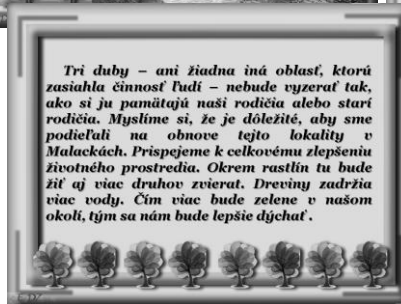
Ďalšiu možnosť dozvedieť sa viac o prírode v našom okolí dostali žiaci v uplynulých týždňoch - a to priamo v interiéri školy. Podarilo sa uskutočniť jednu dlhoročnú ideu. V kabinete biológie sa za osem desaťročí jestvovania školy podarilo zhromaždiť mnoho zaujímavých učebných pomôcok. Ukrývali sa však pred zvedavými zrakmi žiakov v starých skriniach. Dnes sa všetci môžu zoznámiť s ekosystémom lesa, jazier, mokradí, lúk, polí nášho regiónu na prvom poschodí hlavnej budovy. Vytvorená stála moderná expozícia ponúka pohľad do zákutí prírody prostredníctvom obrazov i zaujímavých exponátov. Žiaci majú možnosť poznávať a rozlišovať lesné dreviny, dozvedieť sa viac o stavbe tela rastlín, hmyzu i stavovcov. Jednou zo zložiek výstavy sa stala aj geologická zbierka s množstvom minerálov a hornín z celého Slovenska. Expozícia bude súčasťou vyučovacieho procesu, hádam sa stane inšpiráciou a pomôže pri vytváraní žiackych projektov. Nezanedbateľným sa javí jej využitie v príprave žiakov na biologickú olympiádu. Tento projekt sa uskutočnil vďaka finančnej podpore Nadácie SPP a Nafty a. s., ktorá prispela sumou 2000€. Občianske združenie ZR pri ZŠ Dr. J. Déerera poskytlo sumu 4351,57€.

Časť tímu Šikovné rybičky a ich model povodia

Vyhodnotenie súťaže projektov o lokalite Tri duby - víťazov vybrali v spoločnosti Nafta a. s.

Ukážka z ich prezentácie

O stálu expozíciu na I. poschodí je záujem

Mňam! Opäť PROJEKT COMENIUS!

PROJEKT COMENIUS - FOOD CULTURE EXCHANGE sa v našej škole stal predovšetkým synonymom dráždenia chuťových pohárikov. Vo štvrtok 22. 11. 2012 pokračoval ochutnávaním ďalšej zo slovenských jedinečností. 23 žiakov a 2 učiteľov našej školy pokračovali v spoznávaní národných jedál a stravovacích tradícií v Chorvátskom Grobe.

V rodinnej reštaurácii manželov Černayovcov im pani domáca najskôr porozprávala o tradíciách chovania husí a pripravovania husaciny. Prezradila aj návod na správne pečenie chutnej husi v kameninových a hlinených nádobách, ba zasvätila hostí i do tajov správneho porciovania a servírovania husaciny. Žiakom predviedla, ako správne do mlieka naložiť a neskôr pražiť husaciu pečienku. S bohatými vedomosťami, ale zatiaľ s prázdnyimi žalúdkami, sa všetci ochotne pustili do ochutnávky týchto husacích delikates spolu s kapustou a lokšami. Mnohí zo žiakov chutnali husacinu i pečienku prvý raz. Prázdne tanierne a čisté kosti na tanieroch svedčili o tom, že deťom husacinka chutila.

Húsky pripravené na pečenie

Húska upečená v starodávnom pekáči - možno ste taký videli v komore u babičky

Nič pre tých, ktorí držia diétu!
Kalorická bomba - husacia pečienka.

Veľmi príjemné spoločné stolovanie - všetkým náramne chutilo!

Posilnení pokračovali v poznávaní kulinárskych tradícií tohto - pre nás nie vzdialeného - regiónu. Učili sa pripravovať lokše! Pod dohľadom pani Černayovej spoločne najskôr zamiesili zemiakové cesto, z ktorého vygúľali valec. Z valca si každý odrezal kolieska hrubé dva centimetre. Tie deti na pomúčenej doske vyvalkali na tenké lokše. Lokše si piekli žiaci na starodávnej peci sami. Vyrobené lokše zjedli a zopár zobrali na ochutnávku i domov, svojim rodičom.

Tvorivé lokšové dielne

LOKŠE

Potrebujeme: zemiaky 500 g, múka hladká 150 g, soľ (1/2 káv. lyžičky), husacia masť

Postup: Zemiaky uvaríme v šupke a ošúpeme ich. Vychladnuté pretlačíme (alebo pomelieme mlynčekom na mäso), osolíme a pridáme múku. Vypracujeme jemné, vláčne cesto. Na doske posypanej múkou vypracujeme hrubší valec s priemerom asi 5 cm, ktorý rozdelíme na rovnaké časti (asi 2 cm pláty) a tie vyvalkáme asi na 0,5 cm hrúbku. Nasucho opečieme na rozpálenej platni alebo teflónovej panvici z oboch strán. Horúce masťme najlepšie husacou či kačacou, prípadne bravčovou masťou alebo roztopeným maslom a ukladáme na seba. Potom ich prikryjeme, aby sa lokše sparili a boli vláčne.

Cesto nesmie byť veľmi suché ani mokré. Netreba prisýpať veľa múky. Čím viac múky dáte, tým budú lokše tvrdšie. Zamiesené cesto by nemalo dlho stáť. Lokše je dobré pred pečením popichať v strede nožom, aby sa pri pečení nezduvali.

Po lokšiach sa maškrtným jazýčkom žiadalo niečo sladké. Taká sladká bodka. S pani Černayovou sa všetci pustili do výroby závinov. Spoločne nastrúhali jabĺčka, zarobili, vyvalkali, ponat'ahovali jemné a vláčne cesto, ktoré naplnili tvarohovo-hroznovou a škoricovo-jablkovou plnkou. Deti netrpezlivo čakali, kedy budú závinu upečené. Pani domáca vedela, že by sa jej hosťom zdalo čakanie nekonečne dlhé, preto dezert pripravila i vopred. Čas pečenia s chutnými závinmi ubiehal rýchlo. Ako sa našim deťom podarili tie ich? Posúďte sami, veď zostali iba prázdne plechy.

Projekt Comenius - Food culture Exchange nám opäť priniesol jeden fantastický deň. Čosi nové sme sa dozvedeli o gastronomickej geografii Slovenska, spoločne sme stolovali pri fantastickom jedle a vyskúšali sme si svoju šikovnosť pri príprave pokrmov. A hádam sa niektorí z nás do Chorvátskeho Grobu vrátia.

Na návšteve SND

V novembri sa žiaci z našej školy po tri razy vybrali na divadelné predstavenia do Slovenského národného divadla v Bratislave. Dve večerné predstavenia spolu s učiteľmi videli ôsmaci a deviataci, muzikál Popolvár obdivovali šiestaci a siedmci.

Dievčatá zmenené na dámy...

Vo štvrtok večer 22. novembra sa ôsmaci a deviataci vybrali do Štúdia bratislavského SND na netradičnú hodinu dejepisu, aby sa viac dozvedeli o životných osudoch Gisi Fleischmannovej. Jej príbeh sa odohráva počas II. svetovej vojny. Táto žena zmobilizovala všetku svoju energiu na pokus o zastavenie transportov Židov do koncentračných táborov. V dokumentárnej dráme Rabínka účinkovali Emília Vašáryová, Ingrid Timková a Ivana Kuxová.

Návšteva večerného divadelného predstavenia má jedinečnú atmosféru. 9. novembra sa o tom presvedčili naši najstarší. Pohodne sa usadili v prvých radoch a ponorili sa do príbehu členov rodu Westonovcov. Autorom divadelnej hry August: Stratení v Oklahome je Tracy Letts, v súčasnosti patriaci k najznámejším a najočenejšim americkým autorom. Za túto hru získal v roku 2008 Pulitzerovu cenu a od jej chicagskej premiéry sa s úspechom hráva v divadlách takmer na celom svete. Tri dcéry s ostatnými členmi rodiny a ich blízkymi sa po náhlom zmiznutí otca zídu v ich kedysi krásnom, no dnes značne spustnutom a prázdnom rodnom dome. Život sa zdá byť naplnením amerického sna o rodine, a predsa sa nezadržateľne rúca. Dramatické okolnosti stretnutia narúšajú rodinný pokoj. A to sa všetci zhodli: v závere mali priam zimomriavky. A obdivovali herecké umenie Milky Vašáryovej.

V slnečný utorok 27. 11. 2012 sme sa vybrali na muzikál Popolvár. Všetci sme sa tešili na dopoludňajšie divadelné predstavenie. Vybrali sme sa do Slovenského národného divadla v Bratislave.

Kto by nepoznal Popolvára, najmladšieho syna z troch? Spáva na peci so svojim gunárom. A má strážiť otcovo pole, lebo čosi či ktosi ho ničí. Ľubomír Feldek, autor tohto príbehu, poslal Popolvára medzi roztancované víly. Objavujú sa a strácajú ako hmla počas jasnej noci. Skromný a chudobný Popolvár splní zadané úlohy, zvíťazí nad cudzími princmi, vytancuje si princeznú i kráľovstvo - veď ako v každej rozprávke i tu nakoniec zvíťazí láska a dobro. Počas divadelného predstavenia znie úžasná hudba Antona Popoviča. Zvuk symfonického orchestra tu strieda džez, rock, rock and roll a pop. Hrdinovia úžasne tancujú, V Popolvárovi znejú hlasy známych hercov a spevákov - Jána Koleníka, Nely Pociskovej, Richarda Stankeho, Mariána Geišberga, Mariána Grexu, Sone Norisovej, Moniky Hilmerovej či Heleny Krajčiovej.

Sofia Geliénová

Netradičný mikulášsky darček

Na deň sv. Mikuláša sa všetci tešíme. Tento raz sme ho prežili inak. Vo štvrtok 6. 12. tretiaci so štvrtákmi zavítali do Atlantis centra na bratislavskej Kolibe.

V bublinkovej miestnosti si všetci užili veľa zábavy. Objavovali sme múmiu, hrali sme sa na stavbárov. Bol tam aj ventilátor, ktorý nám rozstrapatil naše nádherné účesy.

Trochu sme sa občerstvili v malom bufete a kúpili sme pre rodičov darčeky. Prezerali sme sa v pásikovom zrkadle. Cestou domov sme sa rozprávali o svojich zážitkoch, ale ešte predtým sme sa zastavili v McDonalde. Naučili sme sa veľa nových vecí a spoznali sme svet plný pokusov. Bol to pre nás nezabudnuteľný zážitok.

Za všetkých Oliver Novota, 4. C

Videli ste už múmiu? My áno.

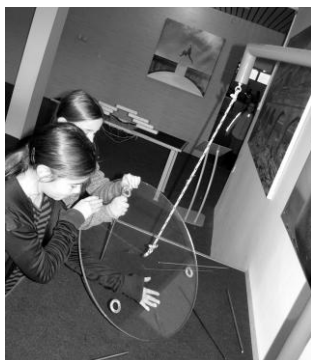
Boli ste egyptskými bohmi? My áno.

Bublinková šou.

Malý bublifuk - malá zábava.

Obrovský bublifuk - obrovská zábava.

Jasné - všetko sme si chceli vyskúšať.

A toto miesto bolo začarované. Tu sa stratil kus každého z nás. Aj z pani učiteľky! Len ako to funguje?

A tu sa baby zmenili na krásy so super účesmi.

Vianoce sú opäť tu!

Doniesli sme vám novinu
Doniesli sme vám novinu,
prišli sme k vám na hostinu,
ale sa nás neľakajte,
len nás do izby volajte.

Z jednej strany chvojka

Z jednej strany chvojka, z druhej je borievka,
pod ňou sedia pastuškovia, pokojní to ver' ľudkovia,
jedia kašu z hrnka.

Priletel k nim anjel a takto im vravel,
že sa Kristus Pán narodil, ľudstvo z hriechov vyslobodil,
aby každý vedel.

Pastieri hneď vstali, na cestu sa dali,
do Betlehema, do maštal'ky, Ježiškovi svoje dary k
jasliam poskladali.

Kubo, ty na rohu, zahraj Pánu Bohu,
tra-la-la, aleluja, radujte sa všetci ľudia
chvála Pánu Bohu.

O polnoci spev anjelský

O polnoci spev anjelský pastierom to zvestoval,
že syn Boží, kráľ nebeský pre nás človekom sa stal.
[:Sláva buď Bohu na výsostiach.:]

Dieťa sa nám narodilo, Boh je k nám naklonený,
proroctvo sa naplnilo, nuž spievajme s anjelmi.
[:Sláva buď Bohu na výsostiach.:]

Každý deň budú vraj Vianoce - Lojzo

Slávností bolo už hádam dosť
každý má svoju pravdu právd.
Čertovo kolo, vyliata zlosť
nik nie je zajko ani páv.

Len v dávných bájkach, víťazí česť
rozum a láska nevinná.
Čoraz viac pravdy, má tvrdá päť
bude to liečba povinná.

Refrén:

Každý deň, budú vraj, Vianoce
ticho šepkajú, ľudia po vonku.
Už sa nám pozlátko ligoce, čo však ukrýva
iba kamienok či sladkú salóčku.

Súhvezdí právo a modrý koč,
čo nám len zriedka zastaví.
Ľudí tak málo na úzku ľod',
ktorá má modré zástavy.

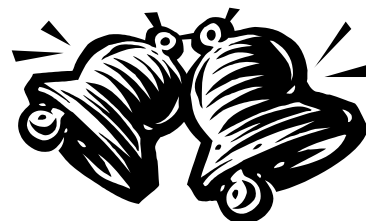
Vianočné koledy

Na Slovensku

sa s koledami ako piesňami stretávame najmä v predvianočnom a vianočnom období. Sú už súčasťou našej histórie a národného kultúrneho dedičstva. Ako sa formovali koledy a ako ich chápú vo svete?

Predpokladá sa, že samotné koledy ako oslavné piesne majú pôvod v Rímskej ríši - oslavách nového roka - calendae. Odtiaľ pochádza aj používanie tohto slova v rôznych národov a národnosti. U Slovanov sa koledy zväčša chápu ako ľudové piesne spievané pri príležitosti veľkých cirkevných sviatkov, napríklad v období Vianoc. Bohatú tradíciu majú u Slovákov, Čechov, Ukrajincov, Rusov a Bulharov. V Srbsku sa tieto oslavné piesne nazývajú tiež koleda, v Slovinsku kolednica, u Rusov, Ukrajincov a Bielorusov - коляда. V Poľsku majú tieto piesne tiež veľkú popularitu a nazývajú sa kolędy. U týchto národov môže byť význam slova koleda chápaný širšie alebo naopak užšie ako ho chápeme my. Zároveň napríklad u Rusov a Poliakov je veľa kolied, ktoré nemajú len ľudový pôvod - boli skomponované. U Rumunov je koleda colinda, u Francúzov tsalenda, u anglicky hovoriacich - Christmas Carol. U Grékov v Grécku a na Cypre je to Kálanda, u Nemcov a Rakúšanov je to Weihnachtslied.

Vianoce sú slávené v rôznych štátoch sveta. Najznámejšie vianočné koledy a piesne boli prekladané do iných jazykov. Medzi takéto najznámejšie skladby patrí Tichá Noc - Stille Nacht, ktorá bola predložená snáď do všetkých jazykov na svete. Vznikla v roku 1818 a jej autormi sú Joseph Mohr a Franz Xaver Gruber. Veľmi známa je aj koleda Adeste Fideles, ktorej autorom textu je John Francis Wade. Z latinského textu bola tiež preložená do rôznych jazykov sveta. In Dulci Jubilo patrí medzi najstaršie doteraz spievané koledy. Vznikla v prvej polovici 14. storočia a jej pôvodný text je latinsko-nemecký. Zaujímavý je aj pôvod vianočnej piesne Carol of the Bells. Jej melódia pochádza z ukrajinskej piesne. Aj keď nám už často splyva význam slov koleda a vianočná pieseň, vianočné koledy sa viažu k sviatku narodenia Ježiša Krista, kým vianočné piesne sú koncipované širšie a viažu sa k vianočnému obdobiu, ako napr. Rolničky, Rolničky, O Tannenbaum, Jingle Bells. Koledy teda tvoria jednu zo súčastí vianočných piesní.

O našich Vianociach

Moje Vianoce (Kadoročné Vianoce)

Minulý rok sme sa vybrali s tatkom prejsť von okolo činžiaku. Mamina zatiaľ pripravila večeru a darčeky pod stromček. Na večeru sme mali pečeného kapra s majonézovým šalátom. A polievku sme mali šošovicovú. Keď sme sa navečerali, išiel som sa osprchovať a vrhol som sa do obývačky. Začal som trhať zabalené darčeky. Pod stromčekom som mal hromadu oblečenia, atď... ale tá vec, čo som dostal, ma fakt zaskočila. Nový mobil SAMSUNG GALAXY STAR! Najlepší darček, čo som kedy dostal. Nakoniec som dostal knihu Eragon. Potom som išiel pozerat' televízor a išiel som spať.

Adrián Hudáček

Moje ideálne Vianoce

Na Vianoce by som chcela byť s mojou rodinou a psíkom. Veľmi rada by som bola, keby mohol môj psík Cindy byť po celý čas s nami, pri rozbaľovaní darčiekov a pri pozeraní vianočných rozprávok.

Najradšej by som dostala jazdeckú helmu a rajtky. Najkrajšie by bolo, keby nasnežilo a mohli sme sa ísť hrať, robiť snehuliakov. Rada by som bola, keby sme sa mohli dlho do noci hrať z darčekom. Najradšej by som chcela koňa. Je mi jedno, ktoré plemeno. Hlavne nejakého by som veľmi chcela mať! Rovno aj stajňu, aby mal kde bývať.

Sofia Geliiová

Vianoce s rodinou

Každý rok by sme mali stráviť Vianoce s rodinou. Vianoce prežívame vždy inak a dostaneme iné darčeky. Vždy úžasné! Vianoce sú jedinečné. Ved' sú iba raz za rok. Každý má šancu dať niekomu darček. Je to veľmi milé. Urobiť niekomu radosť. Ja tiež vyrábam a potom dávam darčeky rodine. Väčšinou vyrábam svietniky z nádoby na Nescafé. Oblepíme ju papierovými obrúskami a každý svietnik je originálny.

Ja by som na Vianoce chcela frízskeho koňa. Je to ušľachtilé zviera. Má vysoký pohyb kolien, a preto je vhodný na drezúru. Má nádhernú dlhú hrivu a chvost. Je jednoducho úžasný. Ja viem, že ho nedostanem. Stále sa mi páči a aj sa mi bude páčiť. Zostáva mojím vysnívaným darčekom. Vianoce sú o radosti, a preto sa teším z každého darčeka, čo si nájdem pod vianočným stromčekom.

Martina Pal'ková

Vianoce

Skoro každý človek by chcel prežiť Vianoce v kruhu svojich blízkych. Iní by chceli ísť na návštevu do zahraničia a prežiť Vianoce tam, napríklad v Alpách na lyžovačke.

Ja ale chcem prežiť Vianoce v mojej rodnej krajine. Rada by som sa išla lyžovať s mojou rodinou na stredné Slovensko. A keďže naša rodina má mnoho členov, na Vianoce by som chcela s nimi prežiť aspoň chvíľu. Najradšej mám rozbaľovanie darčiekov. Ale rada darčeky aj dávam. Ideálny vianočný darček by bol pre mňa takýto: moja rodina by mi na Štedrý večer povedala: „Pozri sa von oknom!“ A tam by stál prekrásny biely zasnežený kôň - shagya arab. To by bol môj splnený sen. Ale toho koňa pravdepodobne nedostanem. Aj tak budem vd'áčná za všetky darčeky, ktoré dostanem, nech je to čokoľvek. Už mám pár darčiekov aj prichystaných. Napríklad pre maminku a ocka, ale aj pre starých rodičov. So sestrou na Vianoce väčšinou vyrábame svietniky, ja niekedy aj namaľujem obraz.

Laura Pal'ková

Vianoce!

To by bolo super keby som strávila Vianoce s mojimi kamoškami, je s nimi vždy sranda! :D

Úplne naj by bolo, keby poobede pršalo. Zaleteli by sme do mesta na zmrzlinu, potom by sme sa zastavili u mojej kamošky po kolieskové korčule na ľad a večer zašli na kúpalisko. Najviac by sme sa tešili na tobogány. Keď by sme prišli ku mne, kde by už bola celá moja rodina plus rodina mojich kamošiek, navečerali by sme sa. Bola by vynikajúca špenátová polievka a pizza. Mňam. Potom by prišli na rad darčeky. Všetci by sme sa zhákli okolo nádherného vianočného stromčeka. To by sme mali ale prekvapenie! Darčeky by sme našli až po dvoch hodinách pod posteľou! :D Super by sme sa nasmiali a išli si po ďalší kopček rybacej zmrzky.

Večer by sme zaspali a ráno sa zobudili. Nemali by sme vianočný stromček. Vykradol nás Santa Claus! :D

Monika Gendiarová

Vianočný príbeh

Všetko sa to odohralo v malej dedinke, kde bývali štyria kamaráti. Boli to kamaráti na život a na smrť. Mali sa veľmi radi. Jeden z nich sa volal Adam. Bol to obyčajný chalan. Rád vystrájal nezbednosti so svojím bratom Tomášom, ale zo všetkého najradšej navštevoval svoje kamarátky Zaru a Moniku. Jedného dňa išli všetci štyria na zamrznuté jazero sa korčuľovať. Prezuli sa do korčúľ a začali sa korčuľovať. Tomáš sa šmykol a spadol na ľad, postavil sa a pokračoval. Monika sa predvádzala a kričala: „Pozrite sa na mňa, čo dokážem! Aha-ha, to viem iba ja!“ A zrazu sa ľad začal zlovestne praskať. Kamaráti jej rýchlo utekali na pomoc. Po niekoľkých beznádejných minútach Moniku vytiahli von z vody. Bola celá od hlavy až po päty premočená. Monika a ostatní si uvedomili, že obdiv a bohatstvo nie je to najdôležitejšie na celom svete.

*Tereza Landlová
Dominika Juračková*

Huráááá, Vianoce!

Zobudil som sa o 6:00 ráno a skríkol som: „Huráááá, Vianoce!“ A mojím krikom som zobudil celý dom. O 7:00 som raňajkoval praženicu s chlebom a k tomu pomarančový džús. Do 11:00 som hral veľa hier na PS2 a počítači. Potom sme s babkou obalovali kapra. V ten deň som ešte stihol ísť von s kamarátmi. Vrátil som sa o 16:30. Keď som sa vrátil, babka práve pražila kapra. Išiel som sa prezliecť. Do 19:00 som pozeral vianočné filmy. Prišiel ma zavolať tatko, aby som išiel k stolu. Tak sme všetci boli pri stole. Najprv sme sa pomodlili a začali jesť. Pri jedení sme si rozprávali vtipy. Keď sme dojedli, išli sme do druhého domu. Dedo sa išiel pozrieť, či tam sú darčeky. Ako všetci vieme, zvoní sa na zvonček. Tak dedo o dve minúty zazvonil na zvonček a išli sme dovnútra. Bolo tam veľa darčiekov! Dva darčeky boli moje. A ja som sa tak veľmi potešil, že som skákal až po strechu! Dostal som Samsung Galaxy Duos a internet.

O týždeň bol Silvester. Bol som vonku do 1:00 v noci! Po Silvestri som išiel k mamine a tam som dostal hry na PSP.

Som zvedavý, aké budú Vianoce tento rok.

M. Černý

Vianoce vo svete

Vianočné tradície sú rozmanité rovnako ako ľudia, ktorí tento sviatok slávia. Jedno však majú spoločné: ide o sviatok dávania, čas, keď chceme byť s našimi blízkymi.

Veľká Británia

Najdôležitejším dňom vo Veľkej Británii je 25. december, v angličtine Christmas Day. Vtedy ľudia vo Veľkej Británii rozbaľujú darčeky a rodiny sa stretávajú pri veľkom obede alebo skorej večeri. Vo vianočnom menu sa nachádza pečený moriak (anglicky roast turkey) s pečenými zemiakmi a zeleninou. Zlatým klincom „štedrovečerného“ menu je v mnohých rodinách Christmas pudding, vianočný dezert, v doslovnom preklade teda puding, ktorý sa podstatne líši od nášho pudingu. Vyzerá ako malý kopček a hlavnými prísadami sa stáva sušené ovocie, oriešky, loj alebo masť, alkohol a múka. Chcete sa dozvedieť ako sa tento vianočný britský pokrm pripravuje?

Tak čítajte ďalej!

Recept na britský vianočný dezert - Christmas pudding
sušené ovocie - 900 g, hrozienka, marhule, pomaranč
brandy-150 ml (alebo whisky/rum)

maslo- 225 g

hnedý cukor-225 g

vajcia- 4 ks

hladká múka-110 g

prášok do pečiva-15 g

strúhanka-110 g

orechy-85 g (vlašské, lieskové)

muškátový orech-1 kl

(kávová lyžica-1 kl)

Postup receptu

1. Sušené ovocie zalejeme alkoholom, pridáme pomarančovú kôru a šťavu a necháme minimálne jeden deň nasiaknuť. Maslo zmiešame s cukrom. Postupne po jednom pridávame vajcia. Zľahka v miesime múku spolu s kypriacim práškom, strúhanku, orechy, muškátový orech a škoricu. Nakoniec pridáme ovocie.

2. Vlejeme do vymastenej chlebovej formy, prikryjeme alobalom a pečieme vo vodnom kúpeli pri teplote 150 stupňov asi 1,5 hodiny.

3. Po vychladnutí vyklopíme z formy a krájame asi na centimeter široké plátky.

Podávame samotné alebo s brandy omáčkou.

Christmas cards - vianočné pohľadnice

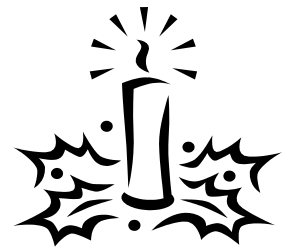
Britom patrí jedno dôležité prvenstvo. Prvú vianočnú pohľadnicu (Christmas card) navrhol britský maliar John Calcott Horsley. Nápad mu vnukol jeho priateľ Sir Henry Cole. V roku 1843 vytlačili 1000 pohľadníc s nápisom "Merry Christmas and a Happy New Year to You" a predávali ich londýnskej verejnosti.

Laura Paľková

...a doma

Vianoce sú výnimočné sviatky na Slovensku a ich oslavovanie je spojené s mnohými tradíciami. Už niekoľko týždňov pred Vianocami sú obchody, mestá a dediny vyzdobené vianočnou výzdobou, stromčekmi, rôznymi svetielkami a dekoráciami.

Niekoľko dní pred Vianocami sa vo viacerých mestách konajú vianočné trhy, na ktorých sa predávajú vianočné ozdoby, občerstvenie, vianočné oblátky, medovina, rôzne drobnosti a výrobky domácich remeselníkov. Svoje domácnosti si ľudia vyzdobujú niekoľko dní pred Vianocami, azda v žiadnej domácnosti nechýba počas sviatkov umelý alebo živý vianočný stromček. Ľudia si stromčeky ozdobujú sladkosťami, ozdobami a svetlami. Vianoce začínajú 24. 12. Tento deň sa na Slovensku nazýva Štedrý deň. Počas dňa sa pripravuje večera, dopekajú sa vianočné koláčiky, dokončuje sa vianočná výzdoba. Večer sa rodina stretáva pri večeri, ktorá je hlavným bodom dňa. Kresťanské rodiny sa pred večerou spoločne pomodlia, pretože Vianoce sú významným kresťanským sviatkom. Na večeru sa podáva vianočná oblátka s medom, v niektorých rodinách ju jedia aj s cesnakom, aby boli celý rok zdraví. Zvykne sa podávať aj ovocie, najčastejšie jablko rozdelené pre všetkých po kúsku. Nasleduje polievka, v rôznych regiónoch sa podáva iný druh. Niekde je to hrachová polievka, niekde vianočná kapustnica, niekde fazuľová či šošovicová polievka. Ďalší chod sviatočnej vianočnej večere tvorí ryba a zemiakový majonézový šalát. Ryba sa podáva väčšinou vyprášaná alebo upečená, na stoloch bývajú filety z rýb alebo kapor. Potom sa podávajú opekance, niekde nazývané pupáčky, s makom alebo tvarohom. Po večeri si členovia rodiny rozbaľujú pod stromčekom darčeky, ktorými sa vzájomne obdarovali. Najväčšiu radosť z tejto časti Štedrého večera majú deti. Pokiaľ sú menšie, myslia si, že darčeky nosí pod stromček Ježiško. Keď sú väčšie, zistia, že ich obdarovávajú rodičia a príbuzní, ale radosť z darčiekov to nezmenší. Po večeri rodina spoločne trávi čas, jedáva sa ovocie, koláčiky, napríklad štedrák alebo skladaník, je to koláč, ktorý sa skladá z makovej, orechovej, lekvárovej a tvarohovej vrstvy.

A. Hudáček

Malé chutné potvorky

Určite ich poznáte. Malé, ale chutné potvorky aj vďaka ktorým cez Vianoce priberáme. Avšak podľa mňa sú neodmysliteľnou súčasťou Vianoc. A tu je na ne recept.

Budeme potrebovať:

$\frac{1}{2}$ kg hladkej múky

$\frac{1}{4}$ kg práškového cukru

1 balíček perníkového korenia

2 čajové lyžice mletého korenia

3 vajcia

3 polievkové lyžice tekutého medu

$\frac{1}{2}$ čajovej lyžice sódy bikarbóny

3 polievkové lyžice oleja

125 g mletých orechov

1. Múku, cukor, perníkové korenie a mletú škoricu spolu zmiešame. Pridáme ostatné suroviny a vymiesime na hladké cesto.

2. Cesto necháme 24 hodín odležať v chladničke.

3. Cesto vyvalkáme na hrúbku cca 0,5 cm. A vykrajujeme medovníčky rôznych tvarov. Vykrojené medovníčky môžeme ozdobiť orieškami alebo aj lentilkami (alebo ich zdobíme až upečené).

4. Pečieme vo vyhriatej rúre na teplote cca 200°C.

5. Hotové medovníčky zdobíme cukrovou polevou.

DOBRÚ CHUŤ vám praje *Ivana Dingová*

Zvláštnosť 6. decembra

Mikuláš, ktorého sviatok si pripomíname 6. decembra, patrí k najobľúbenejším svätým.

O jeho živote sa však zachovalo viac legiend ako faktov.

Na svätého Mikuláša, keď sa zvečerí, tichá radosť k oknu kráča, vchádza do dverí. Oslovuje všetky deti dobrotivým slovom: váži skutky, predsavzatia po dobrom či po zlom - že lepšieho viacej bolo? To vás, deti, chváli - Mikuláš vám do oblôčka kladie sladké dary.

Tradície Tento sviatok je obľúbený najmä u detí, ktoré sú v tento deň obdarované sladkosťami a rôznymi drobnosťami. Zvykom je očistiť si topánky, dať ich večer do obloka a ráno si v nich nájsť prekvapenie. Zvyky vzťahujúce sa ku dňu sv. Mikuláša (6.december) sa postupne vyvíjali až do podoby, ktorá sa zachovala dodnes. Dávny pôvod má aj zvyk obchôdzky troch maskovaných mužov. Prvý z nich predstavoval kozu, ktorú viedol druhý muž obrútený slamenými povrieslami. Tretí muž mal na chrbte pripevnenú figurínu ženy v nohaviciach, na ktorých boli prišité čižmy. Keď sa muž zatočil, ženská figurína čižmami „kopala“ okoloidúcich. (Dost' čudné zvyky podľa mňa :D). Neskoršie sa na celom Slovensku udomácnil zvyk obchôdzky Mikuláša s anjelom a čertom, ktorí rozdávali darčeky i „čertovské“ odmeny.

Monika Gendiarová

Kapor obyčajný

je u nás zviazaný s vianočnými sviatkami. Na nejednom stole sa zjavuje na sviatočne prestretom stole. Ako však žije?

Kapor obyčajný žije v pomaly tečúcich vodách alebo v rybníkoch. Má vysoké zavalité telo, obyčajne dorastá do veľkosti 50 cm. Našli sa aj obri dlhí 100 cm s hmotnosťou 25 kg.

Predstavte si: kapor pochádza z Číny, kde sa chovu kaprov venovali už pred 4 000 rokmi! Číňania prví prišli na to, že ak prenesú kapriu mlad' z rieky do rybníka, lepšie rastie a dobre sa jej darí. Ryby často krmia kuklami hodvábnika morušového, preto moruše lemujú brehy ich rybníkov. U nás sa kapor obyčajne živí larvami hmyzu, kôrovcami, ale aj červami, rastlinami a potravou, ktorú do rybníkov dávajú rybári. Kaprovité ryby nemajú zuby v čelustiach, ale v troch radoch v pažeráku. Nimi filtrujú a rozomieľajú potravu. Rozmnožujú sa tak, že samička kladie ikry do plytkej vody, kde sa prilepia na rastliny. Samček potom v ich blízkosti vypustí mlieč, ktorý ich oplodní. Ako väčšina rýb, ani kapry sa o svoje potomstvo nestarajú. Najčastejšie sa stretávame s kaprom šupináčom. Poznáme aj kapra lysého (celkom bez šupín), zrkadlového (šupiny má v strede tela) a mnohé ďalšie menej známe druhy. Šupiny, ktoré má kapor, sú pružné, prekrývajú sa ako škridly na streche domu a pokrýva ich tenká pokožka. Na nej je ešte vrstva slizu z kožných žliaz. Sliz chráni ryby pred parazitmi a plesňami. Kapor nemá vonkajšie uši, zato počuje veľmi dobre. Má aj vynikajúci čuch (pod očami má čuchové jamky), pomocou ktorého sa orientuje, hľadá si potravu, partnera alebo sa skrýva pred nepriateľom. Chutové poháriky má nielen v papuľke, ale aj na perách, plutvách a pokožke.

A. Hudáček

Naša predvianočná nálada

21. december - posledný školský deň kalendárneho roka 2012 - mal v našej škole rôzne prívlastky: voňavý, príjemný, veselý, radostný... Žiaci I. aj II. stupňa si pripravili vo svojich triedach spoločné posedenia.

V I. A vznikali krásne obrazy so zimnou tematikou, v I. C rozvoniavali pomaranče a klinčeky, v V. A zasa vianočný punč, v VI. A jazmínový čaj. Školou sa niesla hudba. V VI. B znel saxofón i gitara, v IX. A gitara. V jej sprievode spievali deviataci koledu Tichá noc. Všade voňala vanilka, ochutnávali sa koláčiky, vianočné oblátky, trubičky. Spievalo sa, tancovalo, recitovalo. Príjemný začiatok vianočných prázdnin.

V piatok vrcholil aj farebný týždeň u prvákov a druhákov. Deti, pani učiteľky a pani vychovávateľky v tomto týždni vedeli, ktorú farbu zvolia v jednotlivé dni. To práve pani vychovávateľky prišli s nápadom farebného týždňa. A tak v utorok prišli všetci v modrom, v stredu zvolili zelenú, vo štvrtok bielu, piatok bol červený.

Vianočný punč sa rýchlo míňal - bol vynikajúci!

...a všetky triedy boli krásne vyzdobené - tu 4. B

V II. C sa deti tešili z predvianočnej nádielky hračiek

V 4. B si spolužiaci písali o tom, čo sa im na sebe páči

Svoje čaro má spoločné stolovanie - I. B

V I. A vznikali nádherné obrazy zimnej krajiny - hádam snehová nádielka nezostane len namalovaná

V 9. A spievali všetci

...a čo taký atraktívny hudobný nástroj?

Cestovateľský sen: Na ceste po Južnej Karolíne

Južná Karolína leží v juhovýchodnej časti USA. Susedí so štátmi: Severná Karolína a Georgia. Východ územia Južnej Karolíny obmýva Atlantický oceán. Južná Karolína má krásne pobrežie a pomerne veľké množstvo úrodnej pôdy. Má asi 3,7 mil. obyvateľov a hlavné mesto je Columbia. Južná Karolína bola koncom 17. storočia kolonizovaná britskými osadníkmi. Z histórie je známy začiatok občianskej vojny, ktorý sa pripisuje útoku na pevnosť Fort Sumter v Charlestone. Južná Karolína je navštevovaná po celý rok. Turistov láka hlavne oblasť pobrežia, kde je mnoho krásnych historických miest.

Pamiatky:

- Sasafras Mountain
- Charleston - mesto so zachovanými domami bývalých plantážnikov, napr. na ulici Rainbow Row
- v tomto meste vznikol známy tanec charleston
- Market Square
- Fort Sumter - historická pevnosť
- Magnolia Gardens - nádherný park nachádzajúci sa 22 kilometrov od Charlestonu

Južná Karolína

M.Haba

Deviatáci, KOMPARO!

Deviatakov o zopár mesiacov čaká dôležité rozhodovanie. Opustia lavice základnej školy, stanú sa stredoškólakmi. Čo však bude ešte predtým? To v tejto chvíli nevie nik z nás. Všetci však veľmi dobre vedia, že okrem výsledkov zapísaných na vysvedčeniach zo šiesteho, siedmeho, ôsmeho a deviateho ročníka karty zamiešajú aj výsledky celoslovenského testovania deviatkov Testovanie - 9 2013. Konkrétne 13. 3. 2013. To bude šťastný dátum! Prvá vážnejšia životná skúška. Mnohí si kladú otázky, ako to prežijú. No - prežijú. A aby sa deviatakom ľahšie vstávalo do marcového trinásteho rána, v novembri si vyskúšali ten jedinečný pocit. Mali možnosť - tak, ako deviatáci pred nimi - ochutnať testovanie „na nečisto“. Zapojili sa do skúšky, ktorú pripravila firma EXAM. Ako sa cítili? Čo prežívali? Sedieť sám, spoľahnúť sa sám na seba, správne vyplniť hárok s odpoveďami, nezabudnúť ani na jednu úlohu... V tejto chvíli nebol najdôležitejší výsledok, hoci - úprimne - zvedaví naň boli všetci. My vám prinášame zopár záberov.

Posledné pokyny koordinátorky testovania - pani zástupkyne - pozorne počúvajú administrátorky, t. j. pani učiteľky, ktoré zasa riadili prácu deviatkov.

Pozorne si treba vypočúť posledné dobré rady

A všetci rátajú, počítajú a počítajú, rátajú...

... v pracovnom nasadení. Každý sám - presne tak, ako to bude v marci.

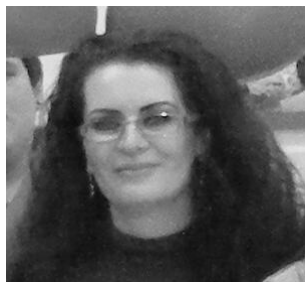
Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry už tradične štartuje maratón olympiád z prvého miesta. V tomto školskom roku nás v okresnom kole reprezentovala deviatkačka Patrícia Dobrovodská. Veľmi dobre sa popasovala so všetkými tromi časťami súťaže. Len jeden bod z maximálneho počtu stratila v teste, ktorý mali súťažiaci vypracovať za tridsať minút. Ďalšiu polhodinku využili účastníci súťaže na transformáciu textu - z balady bolo treba vytvoriť útvar informačného slohového postupu. Tretia časť sa už tradične javila najťažšia. Za päť minút sa treba pripraviť na rečnícky prejav. V okresnom kole to bol príspevok na tému aktívneho starnutia. Patka sa umiestnila na fantastickej striebornej priečke! Blahoželáme!

Patka počas Kompara

Kto je kto v našej škole?

Mgr. Jana Bogdanová

Ktoré školy ste navštevovali ?

„Základnú školu som navštevovala v Sekuliach. Po jej skončení v roku 1994 som nastúpila na Obchodnú akadémiu v Senici. No a v Trnave som študovala na Filozofickej fakulte Univerzity Sv. Cyrila a Metoda, učiteľstvo predmetov - slovenský jazyk a literatúra, náuka o spoločnosti.“

Ktorý predmet vyučujete?

„Na tejto škole vyučujem predmet slovenský jazyk a literatúra.“

Kde ste pracovali pred príchodom do našej školy?

„Pred materskou dovolenkou som 5 rokov pracovala ako referentka na všeobecnej sekcii Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave.“

Boli ste tam spokojná?

„Áno, bola. Táto práca bola pre mňa prínosom, stretávala som zaujímavých ľudí z politiky a obchodovania.“

Ako trávite voľné chvíle?

„Človek v dnešnej dobe toho voľného času veľa nemá. Ale keď si ho nájdem, venujem sa môjmu 6-ročnému synovi Jakubovi.“

Ďakujem Vám za rozhovor.

Zhovárala sa Sandra Pokorná

Ing. Lea Pavlík-Novolská

Páči sa Vám v našej škole?

„Áno, páči sa mi tu.“

Ste tu spokojná?

„Tým, že sa mi tu páči tak áno, som tu spokojná.“

V ktorej škole ste predtým učili?

„Neučila som v škole deti, ale dospelých ľudí, no rovnako ako v škole.“

Navštevovali ste našu školu aj ako žiačka ?

„Nie, chodila som do inej školy.“

Čo Vás viedlo k tomu, aby ste sa stali učiteľkou?

„Splnenie sna. Vždy som chcela byť učiteľkou.“

Aké máte záľuby?

„Šport, čítanie, príroda a dcéra.“

Ak by ste mali vysloviť pranie súvisiace s Vaším povoláním, ako by znelo?

„Aby sa žiaci naučili veľa z toho, čo ich učím.“

Ďakujem Vám za rozhovor.

Zhovárala sa Monika Gendiarová

Energia zblízka

S Mat'om a Lindou si všetci užili veľa zábavy. Videli sme nové pokusy, dostali sme darčeky - a spoznali sme úžasný svet elektriny. Videli sme zaujímavé pokusy: autíčko na vodu, vodné hodiny, ovocné hodiny a malú vzdušnú vrtuľku.

Hravo sme sa dozvedeli nové informácie o elektrine. Ale spoznali sme nových ľudí, ktorí rozdávali radosť deťom. Mali veľmi pekný program, ktorý zabavil všetkých. Projekt Energia zblízka už obletel viac ako 20 škôl a zavítal aj do našej školy.

Tereza Landlová, Dominika Juračková

Pytagoriáda

Pytagoriáda je matematická súťaž pomenovaná po gréckom matematikovi. Ide o matematickú súťaž, v ktorej okrem správnosti vypočítaných príkladov rozhoduje aj čas, za ktorý žiaci vypočítajú dané príklady. Za správnosť a za čas vypočítaných príkladov sa pridávajú príslušné body. Výsledné hodnotenie bodov sa teda skladá z dvoch položiek, z bodov za správnosť a z bodov za čas. Účastníkmi vyššieho kola súťaže môžu byť len žiaci, ktorí úspešne absolvovali nižšie kolo súťaže.

11. a 12. 12. 2012 sa uskutočnilo školské kolo 34. ročníka matematickej PYTAGORIÁDY, do ktorého sa zapojilo 14 tretiačkov, 12 štvrtákov, 15 piatačkov, 16 šiestakov, 14 siedmakov a 11 ôsmakov. Tridsiatim siedmim z nich sa podarilo stať sa úspešným riešiteľom s postupom do kola na okresnej úrovni! Všetkým úspešným riešiteľom srdečne blahoželáme. A samozrejme - držíme palce!

P. č.	Meno a priezvisko	Trieda	Body za úlohy	Body za čas	Body spolu	Poradie
1.	Ema Končeková	3. A	10	7	17	1.
2.	Michal Valigurský	3. C	10	6	16	2.
3.	Norbert Filípek	3. C	10	6	16	2.
4.	Richard Dienes	3. B	12	1	13	3.
1.	Filip Jurkáček	4. A	13	6	19	1.
2.	Barbora Kránerová	4. B	13	5	18	2.
3.	Martin Bartošek	4. C	10	8	18	3.
4.	Roman Veltschmid	4. C	11	3	14	4.
1.	Maroš Studenič	5. A	13	12	25	1.
2.	Michal Pašteka	5. C	13	10	23	2.
3.	Samuel Švarc	5. A	12	11	23	3.
4.	Peter Hooz	5. C	12	10	22	4.
5.	Laura Mózová	5. B	14	7	21	5.
6.	Dan Šrámek	5. A	12	8	20	6.
7.	Alex Kostolanský	5. B	12	8	20	6.
8.	Aurel Kákoni	5. C	10	10	20	7.
9.	Hugo Havlík	5. B	10	10	20	7.
10.	Barbora Osuská	5. B	10	10	20	7.
11.	Matúš Pukančík	5. A	10	7	17	8.
1.	Michaela Olejníková	6. B	11	4	15	1.
2.	Ema Kostková	6. A	11	4	15	1.
3.	Fantišek Beleš	6. A	11	4	15	1.
4.	Jakub Landl	6. B	10	5	15	2.
5.	Ivana Dingová	6. B	10	4	14	3.
6.	Martina Paľková	6. A	10	4	14	3.
7.	Marek Nemeč	6. C	12	1	13	4.
8.	Silvia Havlíková	6. A	11	2	13	5.
9.	Lukáš Sedláček	6. C	12	0	12	6.
10.	Lenka Končeková	6. A	10	2	12	7.
1.	Ľubica Csizmaziová	7. A	10	5	15	1.
2.	Patrik Mrkvica	7. B	10	1	11	2.
1.	Roman Valachovič	8. A	11	4	15	1.
2.	Tomáš Kleštinec	8. B	11	2	13	2.
3.	Barbora Biesiková	8. B	12	0	12	3.
4.	Boris Pálka	8. B	11	1	12	4.
5.	Veronika Bartalská	8. B	11	0	11	5.
6.	Michaela Valentová	8. A	10	0	10	6.

Cha-cha na záver

Počas Vianoc hovorí mamička Jožkovi: "Jožko, zapál vianočný stromček."
Za chvíľu príde Jožko a hovorí: "Aj sviečky?"

Jožko sa pýta na Štedrý deň rodičov:
"Určite mi toto všetko priniesol Ježiško?"
Mamička na to: "Áno, a kto iný?"
Jožko sa zamračí: "A čo ste mi teda priniesli vy?"

Mamíííí, ja by som chcela na Vianoce psa....
- Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!!!